

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

18 aprilie 2024*

„Trimitere preliminară – Valori și obiective ale Uniunii Europene – Articolul 2 TUE – Stat de drept – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Instanță independentă și imparțială – Reorganizarea competențelor jurisdicționale în cadrul unui stat membru – Desființarea unei instanțe penale specializate – Inadmisibilitatea cererii de decizie preliminară”

În cauza C-634/22,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia, Bulgaria), prin decizia din 28 septembrie 2022, primită de Curte la 10 octombrie 2022, în procedura penală împotriva

OT,

PG,

CR,

VT,

MD,

cu participarea:

Sofiyska gradska prokuratura,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul C. Lycourgos (raportor), președinte de cameră, doamna O. Spineanu-Matei, domnii J.-C. Bonichot, S. Rodin și doamna L. S. Rossi, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: bulgara.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna și S. Żyrek, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de K. Herrmann, E. Rouseva și P. J. O. Van Nuffel, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 23 noiembrie 2023,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 2, a articolului 6 alineatele (1) și (3) și a articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), precum și a principiului supremației dreptului Uniunii.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unei proceduri penale inițiate împotriva a cinci persoane pentru fapte calificate drept criminalitate organizată.

Cadrul juridic

- 3 Paragraful 43 al dispozițiilor tranzitorii și finale ale zakon za izmenenie i dopalnanie na Zakona za sadebnata vlast (Legea de modificare și de completare a Legii privind puterea judiciară) (DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, denumită în continuare „ZIDZSV”) prevede:

„De la intrarea în vigoare a prezentei legi, Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat, Bulgaria)], Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(Curtea de Apel Penală Specializată, Bulgaria)], Spetsializirana prokuratura [(Parchetul Specializat, Bulgaria)] și Apelativna spetsializirana prokuratura [(Parchetul de Apel Specializat, Bulgaria)] se desființează.”

- 4 Paragraful 44 al acestor dispoziții tranzitorii și finale prevede:

„(1) Judecătorii Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)] și ai Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(Curtea de Apel Penală Specializată)] sunt reafecți în condițiile și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 194 alineatul (1).

(2) În termen de paisprezece zile de la promulgarea prezentei legi, persoanele menționate la alineatul (1) pot introduce o cerere la Colegiul Judecătorilor din cadrul Consiliului Judiciar Suprem în care să precizeze că doresc să fie reintegrate pe postul de judecător pe care îl ocupau înainte de numirea lor la Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)] și la Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(Curtea de Apel Penală Specializată)], după caz.

(3) În termen de treizeci de zile de la expirarea termenului prevăzut la alineatul (2), Colegiul judecătorilor din cadrul Consiliului Judiciar Suprem ia o decizie privind crearea de posturi de judecător în cadrul instanțelor judecătorești, corespunzătoare celor desființate în cadrul Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)] și al Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(Curtea de Apel Penală Specializată)], ținând seama de volumul de lucru al

instanțelor respective. Cel mult o pătrime din judecătorii Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)] desființat și cel mult o treime din judecătorii Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(Curtea de Apel Penală Specializată)] desființată sunt reafecțați la aceeași instanță.

(4) După expirarea perioadei prevăzute la alineatul (3), Colegiul judecătorilor din cadrul Consiliului Judiciar Suprem procedează la repartizarea judecătorilor începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Hotărârile Colegiului judecătorilor din cadrul Consiliului Judiciar Suprem menționate la alineatul (4) sunt executorii imediat.”

5 Paragraful 49 al dispozițiilor tranzitorii și finale respective prevede:

„Cauzele penale aflate pe rolul Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)] în primă instanță în care nu s-a desfășurat o ședință preliminară înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi se trimit la instanțele judecătorești competente în termen de șapte zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

6 Paragraful 50 al aceluiași dispoziții tranzitorii și finale are următorul cuprins:

„(1) De la intrarea în vigoare a prezentei legi, cauzele penale aflate pe rolul Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)] în primă instanță în care s-a desfășurat o ședință preliminară sunt de competența Sofiyski gradski sad [(Tribunalul Orașului Sofia, Bulgaria)] și examinarea lor este continuată de către completul de judecată în fața căruia s-a desfășurat ședința.

(2) Judecătorii din completele de judecată care nu au fost reafecțați la Sofiyski gradski sad [(Tribunalul Orașului Sofia)] sunt însărcinați să participe la examinarea cauzelor până la finalizarea procedurii.

(3) Judecătorii din completul de judecată care a examinat în primă instanță cauzele penale în care s-a pronunțat o hotărâre sunt însărcinați să o motiveze în cazul în care nu au fost reafecțați la Sofiyski gradski sad [(Tribunalul Orașului Sofia)].

[...]”

7 Potrivit paragrafului 59 al dispozițiilor tranzitorii și finale ale ZIDZSV:

„(1) Sofiyski gradski sad [(Tribunalul Orașului Sofia)] este succesorul în drepturi al activelor, pasivelor, drepturilor și obligațiilor Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)].

(2) Apelativen sad Sofia [(Curtea de Apel din Sofia, Bulgaria)] este succesorul în drepturi al activelor, pasivelor, drepturilor și obligațiilor Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [(Curtea de Apel Penală Specializată)].”

Procedura principală și întrebările preliminare

- 8 Începând de la 12 iulie 2019, OT, PG, CR, VT și MD sunt acuzați, inițial în fața Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat) și, de la desființarea sa, în fața Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia), de participarea la un grup infracțional organizat care desfășoară activități de șantaj.
- 9 Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat) și Apelativen spetsializiran nakazatelen sad (Curtea de Apel Penală Specializată) (denumite în continuare, împreună, „instanțele penale specializate”) au fost înființate de legiuitorul bulgar în cursul anului 2011. Inițial, aceste instanțe penale specializate erau competente numai să soluționeze infracțiuni săvârșite de grupuri infracționale organizate. Competența lor a fost extinsă ulterior la „infracțiunile împotriva Republicii [Bulgaria]” și la infracțiunile de corupție în privința persoanelor care ocupă posturi publice la nivel înalt.
- 10 În temeiul ZIDZSV, instanțele penale specializate au fost desființate începând de la 28 iulie 2022.
- 11 ZIDZSV prevede că, începând de la această dată, Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia) și Apelativen sad Sofia (Curtea de Apel din Sofia) sunt succesoarele Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat) și, respectiv, Apelativen spetsializiran nakazatelen sad (Curtea de Apel Penală Specializată).
- 12 Din expunerea de motive a ZIDZSV reiese că astfel de schimbări structurale și organizatorice au drept scop să garanteze principiul constituțional al independenței puterii judiciare și apărarea drepturilor constituționale ale cetățenilor, întrucât instanțele penale specializate nu au atins, în cursul celor zece ani de activitate, obiectivele care le fuseseră stabilite la momentul înființării lor, iar amestecul criteriilor de specializare materiale și personale care definesc competența acestor instanțe au ridicat probleme cu privire la independența acestora din urmă.
- 13 În conformitate cu paragraful 50 al dispozițiilor tranzitorii și finale ale ZIDZSV, cauzele precum cea din litigiul principal, în care a avut loc o ședință preliminară înainte de intrarea în vigoare a ZIDZSV, trebuie finalizate de completul de judecată care a ținut această ședință, în pofida desființării instanțelor penale specializate. În acest scop, legiuitorul bulgar a prevăzut transferul cauzelor respective la Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia) și la Apelativen sad Sofia (Curtea de Apel din Sofia), modificarea mandatului juraților care participă la acestea pentru a fi considerați jurați în cadrul acestor din urmă instanțe și detașarea, în cadrul lor, a magistraților instanțelor penale specializate care nu au fost reafecțați la acestea.
- 14 În speță, camera Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia), care este competentă în prezent să soluționeze cauza principală, este astfel compusă în același mod precum camera Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat), care, înainte de desființarea acestei din urmă instanțe, era competentă să soluționeze cauza respectivă.
- 15 Sub rezerva observațiilor care precedă, instanța de trimitere arată, în primul rând, că, la 25 februarie 2022, în timp ce era în curs procedura de consultare publică privind proiectul de lege care a condus la adoptarea ZIDZSV, avocata lui OT, în calitatea sa de reprezentantă a unei organizații neguvernamentale, s-a exprimat public în favoarea desființării Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat), pentru motivul că această instanță penală specializată nu permitea să garanteze desfășurarea unui proces echitabil.

- 16 Cu toate acestea, chiar și după adoptarea ZIDZSV, OT nu a depus nicio cerere de recuzare. Instanța de trimitere nici nu observă vreun motiv de abținere, din moment ce consideră că nu există parțialitate subiectivă în privința sa în raport cu cauza sau cu părțile din litigiul principal.
- 17 O declarație publică precum cea a avocatei lui OT ridică totuși, potrivit instanței de trimitere, o preocupare legitimă cu privire la independența și la imparțialitatea sa. Situația ar fi aceeași în ceea ce privește motivele care au fost invocate de legiuitorul bulgar pentru a justifica desființarea instanțelor penale specializate, întrucât aceste motive repun în discuție nu numai independența camerei sesizate cu soluționarea procedurii penale inițiate împotriva lui OT, ci și a întregului Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat).
- 18 În al doilea rând, instanța de trimitere își exprimă îndoielile cu privire la compatibilitatea motivelor menționate cu dreptul Uniunii.
- 19 Ea arată astfel că, până la adoptarea ZIDZSV, era cert că Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat) îndeplinea cerințele articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, ale articolului 267 al treilea paragraf TFUE și ale articolului 47 al doilea paragraf din cartă.
- 20 În plus, potrivit instanței de trimitere, motivele invocate de legiuitorul bulgar pentru a ajunge la concluzia că instanțele penale specializate nu erau independente și nu protejau drepturile constituționale ale cetățenilor nu au fost niciodată întemeiate pe probe concrete, deși astfel de motive ar fi trebuit să fie susținute în mod adecvat.
- 21 În al treilea și ultimul rând, această instanță ridică problema dacă, ținând seama de motivele care au justificat desființarea Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat), ea poate continua să judece procedurile desfășurate în fața sa și, în cazul în care nu s-ar abține, care ar fi consecințele asupra deciziilor pe care le-ar adopta.
- 22 În aceste condiții, Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
 - „1) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3), precum și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborat cu articolul 47 din [cartă] trebuie interpretate în sensul că se aduce atingere independenței unei instanțe judecătorești care este desființată prin [ZIDZSV] în condițiile în care judecătorii trebuie să continue să judece cauzele care le-au fost atribuite până la [data desființării acestei instanțe] și, chiar ulterior, cauzele [instanței respective] în care au avut loc deja ședințe preliminare, în condițiile în care desființarea aceleiași instanțe este motivată de împrejurarea că astfel se ține seama de principiul constituțional al independenței puterii judiciare și de protecția drepturilor constituționale ale cetățenilor, dar nu se precizează în mod corespunzător care sunt faptele care conduc la concluzia încălcării [acestui principiu]?
 - 2) Dispozițiile de drept al Uniunii menționate anterior trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale precum cele din [ZIDZSV] care conduc la desființarea completă a unei autorități autonome a puterii judiciare din Bulgaria (a Spetsializiran nakazatelen sad [(Tribunalul Penal Specializat)]) pentru motivele invocate și la reafectarea judecătorilor (inclusiv a celui din completul sesizat cu cauza penală concretă) de la această instanță la diferite alte instanțe, dar obligă acești judecători să continue să judece cauzele deja pendinte și începute la instanța desființată?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ și având în vedere de asemenea supremația dreptului Uniunii, ce acte procedurale ar trebui să fie întreprinse de către judecătorii instanțelor desființate în cauzele instituției desființate (pe care sunt obligați prin lege să le finalizeze), având în vedere de asemenea obligația lor de a examina cu exactitate dacă se abțin în aceste cauze pentru lipsă de imparțialitate? Ce consecințe ar avea acest lucru în ceea ce privește deciziile procedurale ale instanței judecătorești desființate în cauzele care trebuie să fie finalizate și pentru actele juridice finale adoptate în aceste cauze?”

Cu privire la competența Curții

- 23 Guvernul polonez susține în esență că problematicile referitoare la organizarea judiciară a statelor membre, precum cele ridicate de întrebările preliminare, țin de competența exclusivă a acestora din urmă, iar nu de domeniul de aplicare material al dreptului Uniunii.
- 24 În această privință, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, deși organizarea justiției în statele membre intră, desigur, în competența acestora din urmă, totuși, în exercitarea acestei competențe, statele membre sunt ținute să respecte obligațiile care decurg pentru ele din dreptul Uniunii [Hotărârea din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme), C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982, punctul 75, precum și Hotărârea din 9 ianuarie 2024, G. și alții (Numirea judecătorilor de drept comun în Polonia), C-181/21 și C-269/21, EU:C:2024:1, punctul 57 și jurisprudența citată].
- 25 În plus, din termenii întrebărilor preliminare reiese cu claritate că acestea nu privesc interpretarea dreptului bulgar, ci a dispozițiilor dreptului Uniunii pe care acestea le vizează.
- 26 Rezultă că Curtea este competentă să se pronunțe cu privire la cererea de decizie preliminară.

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

- 27 Guvernul polonez apreciază că, întrucât procedura principală nu prezintă nicio legătură cu dreptul Uniunii, întrebările preliminare trebuie declarate inadmisibile.
- 28 Comisia Europeană consideră de asemenea că aceste întrebări sunt inadmisibile din moment ce îndoielile instanței de trimitere ar fi ipotetice, întrucât aceasta nu ar menționa niciun motiv subiectiv de abținere, iar părțile din procedura principală nu repun în discuție imparțialitatea sa obiectivă. În plus, întrebările menționate ar fi lipsite de relevanță în vederea soluționării cauzei principale, schimbările structurale și organizatorice operate de ZIDSZV vizând doar Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat), iar nu instanța de trimitere.
- 29 Potrivit unei jurisprudențe constante, revine doar instanței naționale sesizate cu soluționarea litigiului principal, care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată, competența să aprecieze, în raport cu particularitățile acestui litigiu, atât necesitatea unei decizii preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și relevanța întrebărilor pe care le adresează Curții. Rezultă că întrebările adresate de instanțele naționale beneficiază de o prezumție de relevanță și că Curtea poate refuza să se pronunțe asupra acestor întrebări numai dacă este evident că interpretarea solicitată nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, în cazul în care problema este de natură ipotetică sau în cazul în care Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a

răspunde în mod util la întrebările menționate (a se vedea printre altele Hotărârea din 21 decembrie 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, punctul 64 și jurisprudența citată).

- 30 Astfel, după cum rezultă din înșiși termenii articolului 267 TFUE, decizia preliminară solicitată trebuie să fie „necesară” pentru a permite instanței de trimitere să „pronunțe o hotărâre” în cauza cu care este sesizată [Hotărârea din 24 noiembrie 2020, *Openbaar Ministerie (Fals în înscrisuri)*, C-510/19, EU:C:2020:953, punctul 27 și jurisprudența citată].
- 31 Curtea a amintit astfel că atât din textul, cât și din economia articolului 267 TFUE rezultă că procedura preliminară presupune printre altele ca o cauză să fie efectiv pendinte în fața instanțelor naționale, acestea fiind chemate să adopte în cadrul său o decizie susceptibilă să ia în considerare hotărârea pronunțată cu titlu preliminar. În cadrul unei asemenea proceduri trebuie să existe, așadar, între litigiul menționat și dispozițiile de drept al Uniunii a căror interpretare este solicitată o asemenea legătură, încât această interpretare să răspundă unei nevoi obiective pentru hotărârea pe care instanța de trimitere trebuie să o pronunțe [Hotărârea din 9 ianuarie 2024, *G. și alții (Numirea judecătorilor de drept comun în Polonia)*, C-181/21 și C-269/21, EU:C:2024:1, punctele 64 și 65, precum și jurisprudența citată].
- 32 În speță, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3), precum și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborate cu articolul 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că se opun ca membrii unei instanțe care a fost desființată de un stat membru pentru a menține principiul constituțional al independenței puterii judiciare și apărarea drepturilor constituționale ale cetățenilor să poată continua să judece, în calitate de membri ai instanței succesoare a instanței astfel desființate, anumite cauze cu care fuseseră sesizați în calitate de membri ai acestei din urmă instanțe.
- 33 Din motivarea deciziei de trimitere rezultă că întrebările preliminare privesc în special interpretarea principiului independenței judecătorilor, astfel cum este garantat de dispozițiile dreptului Uniunii menționate la punctul anterior.
- 34 În această privință, trebuie amintit că, deși repartizarea sau reorganizarea competențelor jurisdicționale în cadrul unui stat membru intră, în principiu, sub incidența libertății statelor membre care este garantată de articolul 4 alineatul (2) TUE, acest lucru se întâmplă numai sub rezerva, în special, ca o asemenea repartizare sau reorganizare să nu aducă atingere respectării valorii statului de drept, prevăzută la articolul 2 TUE, și cerințelor care decurg, în această privință, din articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, printre care cele referitoare la independența, imparțialitatea, constituirea prealabilă prin lege a instanțelor chemate să interpreteze și să aplice dreptul Uniunii [Hotărârea din 5 iunie 2023, *Comisia/Polonia (Independența și viața privată a judecătorilor)*, C-204/21, EU:C:2023:442, punctul 263].
- 35 Cerința de independență a instanțelor, care decurge din articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, cuprinde două aspecte. Primul aspect, de ordin extern, presupune ca autoritatea respectivă să își exercite funcțiile în deplină autonomie, fără a fi supusă niciunei legături ierarhice sau de subordonare față de nimeni și fără să primească dispoziții sau instrucțiuni, indiferent de originea lor, fiind astfel protejată de intervenții sau de presiuni exterioare susceptibile să aducă atingere independenței de judecată a membrilor săi și să le influențeze deciziile. Al doilea aspect, de ordin intern, este legat de noțiunea de imparțialitate și vizează echidistanța față de părțile în litigiu și de interesele fiecăreia dintre ele din perspectiva obiectului acestuia. Acest din urmă aspect impune

respectarea obiectivității și lipsa oricărui interes în soluționarea litigiului în afară de stricta aplicare a normei de drept [Hotărârea din 22 februarie 2022, RS (Efectul deciziilor unei curți constituționale), C-430/21, EU:C:2022:99, punctul 41 și jurisprudența citată].

- 36 Această cerință de independență a judecătorilor impune ca regimul aplicabil mutării judecătorilor fără consimțământul acestora să prezinte în special garanțiile necesare pentru a se evita orice risc ca această independență să fie pusă în pericol prin intervenții externe directe sau indirecte. Astfel, este important ca asemenea măsuri să nu poată fi decise decât pentru motive legitime legate în special de o repartizare a resurselor disponibile care permit să se asigure o bună administrare a justiției [a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 2021, W.Ż. (Camera de control extraordinar și cauze publice a Curții Supreme – Numire), C-487/19, EU:C:2021:798, punctele 117 și 118].
- 37 În speță, legiuitorul bulgar a decis să desființeze Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat) din cauza unor imperative legate de necesitatea de a asigura o bună administrare a justiției, fără a repune însă în discuție independența individuală a membrilor acestei instanțe.
- 38 Astfel, pe de o parte, din expunerea de motive a ZIDZSV, după cum este menționată la punctul 15 din decizia de trimitere, reiese că concentrarea unor cauze foarte sensibile care trebuiau să fie soluționate de Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat) era cea care risca să expună această instanță unei lipse de efectivitate și unor presiuni nejustificate. Pe de altă parte, din dispozițiile de drept bulgar relevante rezultă că magistrații care au compus instanța menționată au fost considerați de legiuitorul bulgar ca fiind suficient de independenți și de imparțiali pentru a continua să soluționeze, în cadrul Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia), cauze în care avusese loc o ședință preliminară în fața Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat).
- 39 În plus, astfel cum s-a arătat la punctul 16 din prezenta hotărâre, părțile din cauza principală nu au repus în discuție independența sau imparțialitatea instanței de trimitere, iar aceasta din urmă nu are nicio îndoială cu privire la imparțialitatea sa subiectivă.
- 40 În aceste condiții, deși este adevărat că orice instanță are obligația de a verifica dacă constituie o instanță judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege, în special în sensul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, atunci când se ivește o îndoială serioasă cu privire la acest aspect [Hotărârea din 9 ianuarie 2024, G. și alții (Numirea judecătorilor de drept comun în Polonia), C-181/21 și C-269/21, EU:C:2024:1, punctul 68, precum și jurisprudența citată], nu este mai puțin adevărat că cererea de decizie preliminară nu permite înțelegerea motivelor pentru care o asemenea îndoială ar exista în speță.
- 41 Prin urmare, o interpretare a dispozițiilor dreptului Uniunii din care decurg cerințele referitoare la independența și la imparțialitatea instanțelor chemate să interpreteze și să aplice dreptul Uniunii nu este necesară pentru soluționarea cauzei principale.
- 42 În consecință, cererea de decizie preliminară este inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 43 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Cererea de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Tribunalul Orașului Sofia, Bulgaria), prin decizia din 28 septembrie 2022, este inadmisibilă.

Semnături